

Equips de Matrimonis

Mare de Déu

Número 134

Publicació EMD de Catalunya i Menorca

Estiu 2018

“La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa
de la seva serventa.”

(Magníficat)

Casa de la Verge Maria a Efes, Turquia. Estiu 2017.
La fotografia és gentilesa de Conxita Giró.

» Sumari

3 Editorial

/ Servint amb alegria

4/5 Veu de l'Equip Responsable

/ Els Equips de la Mare de Déu, una profunda petjada a la vida

6/7 Veu del Consiliari

/ Oberts al món

8/9 Lletra de l'ERI - Consiliari

/ Molt estimats matrimonis

10/11 Moviment Internacional

/ La meua ànima magnifica el Senyor i el meu esperit celebra Déu que em salva.

12/30 Vida del Moviment:

/ La nostra vivència davant un servei als veterans i als equips majors
/ Jornada de formació dels EMD de Menorca amb el tema "Sexualitat i Espiritualitat".
/ "Sexualitat i Espiritualitat"
/ Trobada fi de curs dels EMD Menorca Peregrinació des del Santuari d'El Toro a l'Ermita de Fàtima
/ Trobada de Reus
/ Tallers de la trobada de Reus: kahoot
/ La gimcana dels EMD
/ Una petita reflexió

/ Taller d'oració

/ Trobada de final de curs dels EDM sector Vallès

/ Jornades NOU IMPULS i D'EQUIPS NOUS

/ No és un adéu per sempre...

32 Notes del Secretariat

33/34 Veu dels Equips

/ Pentecosta

35/39 Veu dels Consiliaris

/ Un regalo inesperado

/ Trobada de consiliaris del sector Vallès

/ Matrimonis en Equipdo

/ Monsenyor Jordi Bertomeu Farnós

40/41 Pare Caffarelli

/ Però en realitat, què és la fe

42/43 Pensaments per créixer

44/45 Conte

/ El comprador d'alegries II

46 Pregàries al vent

47/49 Llibres

/ CANT ESPIRITUAL (David Jou)

/ El Evangelio secreto de la Virgen Maria

50 Crítica de cinema

/ COCO

» OBERTS AL MÓN

Com creix el món,
com s'eixampla la vida,
cap al futur, cap al passat,
cap a enfora, cap a endintre,
cap al desig i la possibilitat de Déu."

David Jou

Situats en el centre de la nostra vida, de la nostra història, podem sentir, tal com diu el poeta, com creix el món, com s'expandeix en totes direccions al voltant nostre. Mirant la nostra petitesa, la nostra insignificança, ens és molt temptador tancar-nos en nosaltres mateixos. Viure reclosos en la nostra família, el nostre nucli d'amics, el nostre espai de confort, fins i tot la pertinença al nostre equip de base. Tot allò que ens fa sentir recolzats i segurs.

I, no obstant, els EMD ens inviten a obrir-nos al món amb tot el que això implica. Perquè el món, avui, se'ns ha tornar inhòspit, incompreensible. Un món en el qual triomfen els mitjans que ens arriben a través d'Internet, i on, de vegades, és difícil diferenciar la veritat de la mentida, una mentida a la qual se li aplica l'eufemisme de postveritat. Una xarxa de significats dintre de la qual és difícil orientar-se. Però no serà tancant-nos dins la closca com els cargols que podem afrontar i transformar aquest món. Cal que ens hi impliquem!

I per a fer-ho, hem de tenir els principis ben fonamentats. Maria ens hi invita. Ella, potser sense entendre res, es va implicar en les accions de Jesús: "Ompliu les gerres i feu el que Ell us dirà". Només recolzats en l'evangeli de Jesús podem acarar-nos al món. I mirar de deixar-hi la nostra empremta de pau i de solidaritat.

Publicació EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
Edifici de la Paròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Tel. 934 675 551

secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat

Horari del Secretariat:
Dimarts de 10 a 12 h.

Compte corrent EMD ('la Caixa'):
ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:
Agustín Labrador i Victoria Garcia
victagus@gmail.com
responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Carme Meix
Lourdes Gabarron
Manel España i Mercè Masip
Xavi Ibars i Lupe Gordillo
Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat
joan.verge@josoc.cat
secretariat@emd-cm.cat

» Disseny i impressió:

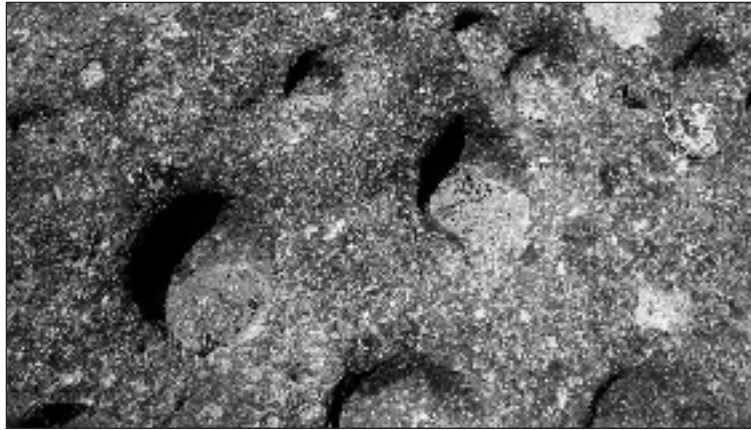
Publicitat Tafaner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafaner@eltafaner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 134 - ESTIU 2018

www.emd-cm.cat

» **ELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU, UNA PROFUNDA PETJADA A LA VIDA**

La trobada de veterans que es va organitzar al sector Barcelona, ens va fer reflexionar molt profundament sobre el sentiment de pertinença al Moviment. Aquestes són les idees que ens han cridat l'atenció:

- La gran il·lusió d'aquest retrobament.
- El gran número de persones que van assistir, gairebé més que a una trobada normal.
- Què hi ha en aquest moviment que faci que persones de 90 anys i amb cadira de rodes, vinguin a passar la tarda amb altres equipistes?
- Què és el que ha marcat tant a aquests equipistes?
- Què és el que ha mogut a gent gran, al voltant del 80 anys a passar mesos assajant una obra de teatre per fer passar una bona estoneta als altres?

En definitiva, hi ha alguna cosa diferent que ha marcat la manera de fer i de ser de tota aquesta gent que ha viscut el Moviment des dels seus inicis com una part més de la seva vida, no com una reunió amb uns amics una vegada al mes per comentar el tema. Parlant amb una dona de l'equip Barcelona 4, que van ser els primer equips, els que van a implantar el Moviment a Catalunya, ens va dir que en aquell moment, a la societat que hi havia, els EMD eren totalment innovadors, que era una manera molt diferent

de viure la fe en parella. I realment el mètode ha funcionat i ho hem pogut comprovar amb aquesta trobada, 64 anys després la gent és dels equips, és com un signe d'identitat que se'n porta allà on es vagi, són SEMPRE EMD. El que ens preguntem és si no estem vivim una mica la mateixa situació. La nostra societat ha canviat i necessita també aferrar-se a uns principis i valors essencials i el Equips de la Mare de Déu ens ofereixen la manera de viure'ls.

Això pensem que ens ha de fer reflexionar una mica, i aquí entren en joc, les paraules que ens va dirigir el Pare Josep Massana, un dels primer consiliaris del moviment, un caputxí molt compromès amb els EMD durant tota la seva vida. Ens va dir que els equipistes hem de ser com les primeres comunitats cristianes, que se'ls reconeixia per l'amor que es tenien entre ells. Copiem a continuació un extracte d'un dels seus articles: "... Els compromisos dels EMD, volen ser l'expressió neta del valor últim de tota norma: ajudar a créixer, educar la voluntat, a fi que tot l'esser s'inclini al servei dels valors fonamentals i permanent. Per ells, unim les nostres voluntats amb el propòsit d'assolir cotes més altes de responsabilitat. Per ells, fem presència de cada un en l'ésser de l'altre. Per ells, fem signes de la fidelitat a l'esperit de la comunió que presideix Crist, el primogènit de la humanitat. Als EMD ens comprometem, sí, a no tenir por dels compromisos i a ser-hi fidels pel que signifiquen de sanitat mental i espiritual i per l'ajut que ens donen a mantenir il·lusionadament la nostra fe".

La conclusió de la nostra reflexió, que volem compartir amb tots vosaltres, és la següent: Pertànyer als EMD significa tenir un compromís amb el Moviment, que fa que visquem d'una manera diferent. Aquest compromís es tradueix en un motor que ens dóna energia per agafar uns altres compromisos amb la societat i amb l'Església, però que mai podem oblidar que pertànyer als Equips vol dir que SOM EMD. I això implica beure de les fonts, tenir relació amb altres equipistes, assistir als actes que es convoquin.... Perquè d'altra manera viurem la nostra fe a un equip, però no viurem l'esperit del EMD. A més a més, estem segurs que si vivim d'acord amb aquestes recomanacions dels equips, (que a pesar de que tinguin molts anys, siguin sent actuals), arribarem a ser com els nostres veterans, GENT EMD.

Agustín Labrador i Victoria Garcia
Responsables Catalunya i Menorca

» *Oberts al món*

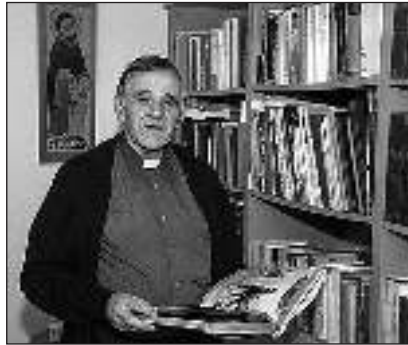
Mai podem viure d'esquena a la realitat que ens envolta. No ho pot fer cap persona i menys nosaltres els cristians: desconèixeríem l'amor de Déu i l'estimació que podem donar i rebre del germans.

És cert que rebem moltes coses i se'ns convida a participar de moltes realitzats que no són bones, i sovint ens podem trobar presoners d'ofertes que no desitjaríem. Però no podem viure tancats en nosaltres mateixos com si fóssim una illa sense cap necessitat ni possibilitat de comunicar-se amb la resta del món. Ens necessitem els uns als altres, ens complementen i ens podem ajudar molt i molt. No ho tenim tot i podem donar i rebre molt del altres.

Tot plegat ens demana exercir bé la nostra capacitat de discernir i de ser ajudats constantment en aquest exercici. Ens calen bons principis, bons criteris, bona companyia i bona llum per encertar a l'hora de poder triar i poder fer una positiva aportació a la societat que ens envolta, a la nostra Església, a la nostra família i a nosaltres mateixos per créixer i superar-nos com a persones i com a cristians.

Encara que els moments que ens toca viure no siguin, segurament, els millors, si que podem considerar-nos unes persones privilegiades.

Se'ns ha donat a conèixer l'amor de Déu, per Jesucrist: el que Ell va fer, el que va comunicar i tota la seva persona, és una Bona Notícia. És l'Evangelí. Déu se'ns dona a conèixer, s'obra amb diàleg en cada un de nosaltres. Podem escoltar el seu missatge i podem dialogar amb Ell. Ha de ser el nostre punt de referència, aquell que orienti i marqui tota la nostra vida.

Procurem fer-ho en les celebracions de la nostra fe, en la lectura i meditació de la Paraula de Déu, en les reunions dels nostres Equips de la Mare de Déu, i en molts altres moments i situacions. Però la qüestió està en la manera d'encaixar el missatge i la vivència cristiana amb les realitats de la nostra societat, que ens sotragueja per tots costats.

Ben segur que ens fa bé contrastar les nostres vivències amb les d'altres persones que també intenten viure com a cristians: ens cal obrir-nos a l'Equip, als altres equips, al conjunt del Moviment, a tota l'Església. Però fer-ho amb una actitud oberta, acollidora, positiva, que procura descobrir el bo i millor que tenen els altres, fins aquells que no pensen ni actuen com nosaltres.

Cal sortir de les nostres rigideses, sense caure en una mena de sincretisme que ho suma tot. Sortir del tancament i de la negativitat i tristesa, demana tenir un cor que estima, que consola i que valora la realitat i les persones amb cor de Mare.

Maria, la Mare Déu ens hi ajuda, ens acompanya, ens fa més oberts i sensibles a tota la bondat que hi ha al nostre costat. Aquest any, des de Fàtima o des de casa nostra, deixem-nos tocar per la dolcesa de la Mare de Déu.

Segur que serem més oberts als altres i més exigents amb nosaltres mateixos.

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Molt estimats matrimonis

Durant els viatges que he fet al servei del Moviment, ha estat molt reconfortant per a mi trobar a tants equipers que em reconeixen, perquè la meua cara i el meu pensament els són familiars per les fotos i els missatges que he enviat regularment al correu de l'ERI. Aquest reconeixement és per a mi molt estimulante per continuar escrivint aquests missatges, que són part del meu servei sacerdotal, d'animar i confirmar els germans en la fe. En el nostre cas, confirmar i animar en la fe consisteix per a mi en ajudar-vos a mantenir el zel de viure amb fidelitat creativa al carisma i l'espiritualitat del nostre Moviment: viure la santedat del sagrament del matrimoni.

Però aquest carisma i aquesta mística no poden ser vistos com si es tractés d'un títol de propietat o d'una patent que el nostre Moviment i l'Església tenen sobre aquesta manera de viure el matrimoni. Nosaltres no som propietaris: som servidors d'aquest misteri. Tenim el servei i la missió de donar testimoni de la dignitat del matrimoni "natural", perquè el sagrament es basa en les propietats naturals del matrimoni, és a dir, pressuposa la dignitat antropològica del matrimoni com a tal. Les propietats naturals del matrimoni són la unitat i la indissolubilitat: tot matrimoni entre un home i una dona (unitat) és per naturalesa indissoluble (indissolubilitat) fins que la mort els separi. Es diu "natural" perquè és independent de la cultura i de la religió que es professi.

Té tal dignitat antropològica que constitueix la base del matrimoni cristià. En la seva dignitat natural, el matrimoni està inscrit en la naturalesa humana i, per tant, «no està a l'arbitri de la voluntat humana», com ensenya el Concili Vaticà II (GS 48). Quan se celebra entre cristians, es converteix en sagrament, és a dir, signe de Crist i de l'Església: «gran és aquest misteri, que jo ho relaciono amb la unió de Crist i de l'Església» (Ef 5,32).

Viure i testimoniar aquest misteri, aquests són el nostre carisma i la nostra missió. Tota la pedagogia del Moviment, traduïda en «els punts concrets d'esforç», constitueix un mètode, una «regla» per ajudar les parelles a viure el seu matrimoni, a la santedat. La nostra missió consisteix a fer irradiar aquest misteri a l'Església i al món, missió que es fa més necessària perquè vivim en un ambient que li és contrari. En resposta a les doctrines professades

especialment per Luter [1483-1546], el concili de Trento [1545-1563] va declarar com a dogma que el matrimoni és un dels sagraments instituits per Nostre Senyor Jesucrist (DS 1601) i va indicar les condicions formals i materials segons les quals s'ha de celebrar, sobretot per anar a trobar una veritable plaga social d'aquells temps, "els matrimonis secrets" (cf DS 1813-1814).

Com a Equips de la Mare de Déu, la nostra missió consisteix a proclamar que aquest ideal del matrimoni cristià, com a camí de santedat, no és propietat exclusiva dels catòlics. No en tenim cap títol de propietat. Som enviats, com ho demana el papa Francesc, perquè testimoniem que la manera cristiana de viure el matrimoni respon a alguna cosa que tots els homes desitgen en el fons del seu cor, i que, per tant, és camí d'alegria i felicitat per a l'home d'avui.

Tots reconeixem que viure la santedat del matrimoni exigeix de les parelles «una notable virtut» (GS 49), un malbaratament d'heroisme. En tot cas, lluny de nosaltres la pretensió de presentar-nos com a herois. L'exclamació dels deixebles és vàlida per a nosaltres també: «Si tal és la situació de l'home pel que fa a la seva dona, més val no casar-se!» (Mt 19,10) Però és igualment vàlida la resposta del Senyor: «Per als homes, és impossible, però per a Déu, tot és possible.» (Mt 19,26) Perquè l'impossible es faci possible, el nostre Moviment ofereix els mitjans que ens ajuden a obtenir-la, els punts concrets d'esforç, dels quals he insistit particularment en la importància de l'oració conjugal i del deure de seure.

Durant aquest any en el qual ens preparem per a Fàtima, demanem a Nostre Senyor la gràcia de la fidelitat al nostre carisma i a la nostra missió, i que intercedeixi per nosaltres, ara i en l'hora de la nostra mort, les dues grans hores decisives de la nostra vida. Que ella ens indiqui sempre el bon camí a recórrer, el que hem de fer, com els va dir als servents en les noces de Canà: «Feu tot el que Ell us digui!» (Jn 2,5). I així assaborirem el vi nou de la bondat i la santedat del matrimoni, com a font de felicitat i d'esperança per a l'Església i per al món d'avui.

Us saludo cordialment demanant per a tots vosaltres i les vostres famílies les gràcies més abundants i benediccions de Déu.

Pare José Jacinto Ferreira de Farias, scj
Consiliari espiritual de l'ERI

» *La meva ànima magnifica el Senyor i el meu esperit celebra Déu que em salva.*

A Fátima, hi arribem al final d'un llarg viatge iniciat fa gairebé sis anys en la Trobada Internacional de Brasília 2012.

Immediatament pensem en un càntic conegut per la seva alegria i acció de gràcies, i per això voldríem expressar el nostre orgull, la nostra esperança i la nostra lloança.

Tó i Zé Moura Soares

Orgull:

Per tot el que van ser, són i seguiran sent els Equips de la Mare de Déu!

Esperança:

Perquè la crida del Senyor trobi sempre en tots una obertura confiada a la responsabilitat, perquè en alterar la nostra realitat, es transforma profundament la forma en què vivim aquesta mateixa realitat.

Esperança també, perquè les diferents llengües i cultures que hi ha dins dels Equips de la Mare de Déu, malgrat les seves diferències, visquin l'alegria de pertànyer a una gran família.

Lloança:

Lloat sigui Déu per donar-nos la Llum per posar-nos, un cop més, al camí i haver-nos deixat clar que servir és una oportunitat per estimar-lo cada vegada més.

'El camí recorregut ens ha demostrat que l'Evangeli és sempre nou cada dia i que els fruits que resulten del seu aprofundiment i coneixement han de transmetre en tot moment i a tots els cors!

La revelació de Déu a l'home, al començament del Gènesi, amb aquesta pregunta: "On ets?" és el senyal que camina amb nosaltres, mentre que sovint ens pregunta: "On és el teu germà?"

És una pregunta personal que requereix una resposta personal, perquè mostrem, sense dubtar-ho, el valor de la resposta que li donem.

Qüestionats per preguntes inquietants, sempre hem intentat no imposar, sinó oferir una gran ajuda mútua en el coneixement més profund i tendre de Crist, el nostre germà, compartint amb els altres el pa que ens alimentava.

Al nostre estimat fundador, el pare Henri Caffarel, una acció de gràcies

eterna, per haver estat sempre la brúixola que ens va guiar en l'agitació de les nostres vides. Que important va ser el seu ensenyament per crear espais de silenci, on la seva veu ens va arribar més clara...

Sortir i marxar, moltes Súper Regions i Regions, viure i guardar al cor les mirades de centenars de membres d'equips, ens ha fet testimonis de les seves vides.

La trobada amb l'Altre i l'obertura del cor a les seves necessitats van ser l'oportunitat per sentir-nos privilegiats i donar gràcies a Déu.

Moltes d'aquestes visites van ser una raó per a la conversió, on ens trobem amb Déu viu i d'on vam tornar renovats, entenent que ningú realment es converteix a Déu si no accepta els homes com a germans.

Hem viscut un temps de gran riquesa en el qual tractem de romandre fidels a l'Amor de Déu, a Carisma dels Equips de la Mare de Déu, i també a l'amor dels homes que hem arribat a conèixer.

Amb l'ERI, hem viscut l'alegria de sentir-nos germans, on ho compartim tot en el veritable significat de la paraula. L'amistat que ens uneix no és una simple unió de grup, sinó una vida de comunió entre cristians que comparteixen la vida de Déu.

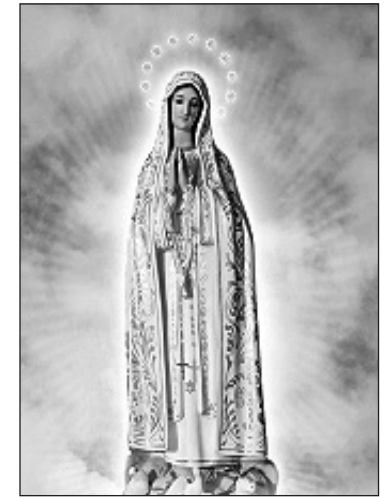
A tots nosaltres ens va ser donat l'esperit de Déu, i l'esperit de Déu és harmonia, camí i pau. Podem proclamar sense por el veritable missatge de l'Evangeli "Mireu com s'estimen".

Tota la nostra gratitud a Patricia i Guénola, autèntiques pedres angulars de tot un enorme treball, elles han donat el testimoni que l'amor és més important que la llei. Han sabut superar amb tendresa, paciència i professionalitat tantes situacions -obligant-les de vegades a fer un treball adicional-, responnent de manera eficient i ràpida a totes les SR / RR que recorrien al Secretariat Internacional.

Estimats amics, és hora de dir adéu, volem abraçar a tots i cada un en particular. Malgrat les nostres misèries, de les nostres negatives i algunes vegades el nostre silenci, volem dir-vos novament quant us estimem. Fins sempre!...

La meva ànima magnifica el Senyor i el meu esperit celebra Déu que em salva.

Tó i Zé Moura Soares
Responsables de l'ERI

» *La nostra vivència davant un servei als veterans i als equips majors*

La veritat és que la il·lusió ho pot tot i l'Esperit et va empenyent sense límit, i recordant una de les frases dels pares assistents durant la Missa, –que alguna cosa diferent es conviu en els Equips de La Mare De Déu d'altres llocs on també pertanyem, “és aquesta voluntat de Servei amb els nostres germans”– Sentint avui durant la nit i el nou clarejar del dia el goig de veure al pare Massana vestit amb el seu hàbit marró rebent a un nombre de persones de cabells blancs però fermes en l'entrada del recinte dels Caputxins de Sarrià, com si fora un núvol blanc que aterrava per dir-nos que el cel està a prop i tot té sentit en el camí que ens mostra un Jesús fill de Déu i de la Verge Maria i de Sant Josep.

Aquest testimoniatge acompanyat d'abraçades i somriures entre ells, els seus silencis, els seus cants, i les seves pregàries, com si els seus camins no haguessin tingut contratemps ni dolors, s'obria la finestra de bat a bat transmetent que Déu ens ha fet per ser feliços... i amb això confirmem la llavor que el Pare H. Caffarel que anunciava i vivia en la pràctica mentre va estar aquí a la terra al nostre costat. Els seus escrits, com es va llegir, “una atenció fidel engendra la fidelitat del cor” són tan veritables i necessaris als moments que avui ens toca viure.

La trobada es donava per satisfeta amb aquesta abraçada, la presència de Jesús en l'Eucaristia, que es va celebrar amb els nostres consiliaris: Josep Massana, Raül Massana i Josep Serra. Aquests van exposar els seus màximes satisfaccions de participar en els EMD, els segueixen compromesos amb diversos equips...

Tot seguit vàrem compartir un petit berenar i mentre alguns tenien la necessitat de tornar a la seva llar per altres compromisos, una tarda festiva realitzada pels mateixos equipistes va posar final a la trobada, mitjançant una petita obra teatral: “TRES I NO RES” d'Apel·les Mestres, que aquest any se celebra els centenari de la seva estrena. Aquesta obra reflectia com un mirall pels nostres veterans, ja que ells i l'obra són del segle passat.

Els festejos els proposaven els pares, o bé els autoritzaven mentre que la il·lusió dels joves portaven en secret el seu compromís, l'entrellat de l'obra es va acabar amb una gran satisfacció per part de tots els membres de la família Cucurella, mentre un pintor baligabalaga, cantava i no pintava gens en el rebedor del despatx de l'advocat, sent aquest el pare de la família esmentada. Les cançons van ser compartides amb el públic. Juli Marco ens va recitar la cançó tant entranyable de la “Rosó”.

Com el treball sempre es fa en equip en els EMD, tots van aportar el seu granet de sorra, Paco, Matilde, M. Victoria, Marisa, Enrique, M. Ángeles, Vicente, Abel M. Victoria, Lliberto, Lourdes..., atents als veterans quan anaven arribant donant cares a la gran llista que havíem contactat durant aquest curs. L'assistència d'un 50 % aproximat, uns 30 veterans en total. Cal ressaltar la presència de més de 90 anys de edat i que va venir en cadira de rodes de la senyora Montserrat Oliveras de l'Equip Barcelona 4, més els equips del sector H, del Vallès i un matrimoni de Menorca, ens vàrem reunir unes 70 persones. També la presència del matrimoni Josep M. Trullàs i Marylis Puig que van fer un esment al seu gran treball dels inicis dels EMD.

La manifestació de tots els veterans que no van poder assistir sense exclusió de ningú van ser d'agraïment al Moviment, la seva fragilitat del cos no corresponia a l'esdeveniment, però en seu sentir profund estava allà amb tots nosaltres.

Els responsables de la Regió de Catalunya i Menorca també presents, Agustín i M. Victoria amb els responsables del sector Barcelona, José Javier i M. Ángeles van ajudar en tot moment perquè la trobada fos un èxit d'irradiació cap a l'exterior.

Amb el sentiment que tot esforç mereix la pena tornarem a aixecar les veles del nostre vaixell perquè l'any que ve tornem a l'abraçada amb els equips dels nostres veterans i els equips dels majors.

Gràcies a tots!

Paco Calvo i Eulàlia Sauret

EMD B157

» Jornada de formació dels Equips de la Mare de Déu de Menorca amb el tema “Sexualitat i Espiritualitat”.

Els Equips de la Mare de Déu de Menorca van dur a terme una jornada de formació sobre el tema “Sexualitat i Espiritualitat” dirigida pel matrimoni Secundino Gonzalez i Olga Muro, dels Equips de Nostra Senyora de Sant Sebastià. Aquest matrimoni va formar part de l'equip satèl·lit internacional entre els anys 2015 i 2016, va ser l'encarregat de fer la ponència de la jornada.

Les jornades van consistir en una xerrada, oberta al públic en general, en el seminari de Ciutadella, el dissabte 17 de març de 2018, sota el títol “Actituds davant la sexualitat” i en el qual van fer un repàs i posada al dia de l'actitud dels esposos davant el tema de la sexualitat, viscuda com una mostra i fidel reflex de l'amor de Déu a la humanitat.

Durant el diumenge 18 de març, a l'Església de Santa Maria de Ferreries, van explicar el procés de redacció i publicació de l'estudi sobre “Sexualitat i Espiritualitat” recentment publicat per l'ENS d'Espanya, i tots els assistents van poder gaudir d'un temps per al diàleg i posada en comú.

L'Eucaristia presidida pel bisbe de Menorca va posar punt i final a les jornades.

Tolo Frau i Juana Anglada
EMD C12 (sector Menorca B)

» “Sexualitat i Espiritualitat”

“Actituds davant la sexualitat”

La Jornada de formació dels EMD que va tenir lloc el diumenge 18 de març de 2018 al col·legi Sant Francesc d'Assís de Ferreries va comptar, com a ponents, amb la presència del matrimoni Secundino González i Olga Muro, membres de l'Equip Satèl·lit Internacional dels EMD durant els anys 2015/16. Es va aprofitar l'oportunitat per organitzar una xerrada-col·loqui entorn del llibre “Sexualitat i Espiritualitat”, en la confecció del qual hi van participar en Secun i n'Olga. La xerrada, oberta al públic, fou el dissabte, dia 17, al Seminari Diocesà de Ciutadella, que comptà amb una nombrosa assistència.

Dins els EMD el tema de la sexualitat era un repte que no havia estat afrontat d'una manera explícita, tot i que el pare Caffarel se l'havia plantejat tota la vida i, arran d'una enquesta, preparava un llibre que no va arribar mai a veure la llum. El moviment dels EMD, idò, continuava tenint el desafiament d'incorporar el tema de la sexualitat en el camí cap a la santedat, oferint una visió que posés de manifest la sexualitat com una font de riquesa i no de fragilitat.

L'exposició del dissabte va resultar molt interessant, clarificadora i certament constituï una novetat pel tractament donat a una qüestió considerada tabú des de gairebé sempre. Amb un esquema molt gràfic i significatiu es van referir a les diferents concepcions que, al llarg de la història, partien d'una concepció dualista de la persona: cos/ànima o del dualisme: procreació /plaer... Aquestes idees i moltes altres que s'han donat en el transcurs dels segles, parteixen de plantejaments erronis que han produït grans mals i fortes angoixes. Els ponents basaren la seva argumentació en el Gènesi (AT) i en Jesucrist (NT) on es palesa que Déu creà l'home (espècie humana) els creà home i dona a imatge seva i els beneí, i al Nou Testament Jesucrist afirma: “tots dos formen una sola cosa”. “Entès així, l'amor humà és la millor manifestació de l'amor de Déu que desitja sempre el nostre bé i felicitat”.

La nova visió que presentaren se centra en la consideració que som persones sexuades i destinades per Déu a conèixer-nos, estimar-nos i ser fecunds (entès en un sentit ample) i oferir-nos mútuament en el do de l'amor. Déu vol que la sexualitat sigui font d'espiritualitat perquè la sexualitat ens porta al més profund de l'altre, on hi ha Déu. La parella ha de viure sense por la seva sexualitat, fonamentada en l'amor, el perdó, la comprensió, el respecte, la responsabilitat i la dignitat. Un dels millors regals –digueren– que Déu ens va donar va ser un cos per compartir en parella, amb la companyia de Déu que gaudeix amb l'expressió de l'amor dels qui s'estimen.

Amb un breu i interessant col·loqui es va cloure l'acte amb la manifesta satisfacció de tots els assistents.

Diego Dubón i Teresa Jansà
EMD Maó1 (sector Menorca)

» *Trobada fi de curs dels EMD Menorca* *Peregrinació des del Santuari d'El Toro a l'Ermite de Fàtima*

Mentre programàvem la fi de curs dels dos sectors de Menorca, vàrem decidir fer alguna activitat que ens apropés a les celebracions per els 100 anys de les aparicions a Fàtima, i d'alguna manera participar, des de la distància, de la Trobada Internacional dels EMD.

Però la Mare de Déu del Toro també està de celebració: aquest any hem complert el 75è aniversari de la seva coronació com a Patrona de Menorca.

Així es va decidir fer una peregrinació per unir la devoció a la Patrona de Menorca amb una petita ermita del terme de Maó que casualment s'anomena ermita de Fàtima.

Tot i ser el dia 3 de juny, la previsió meteorològica anunciava pluges i mal temps. A les 7 del matí el cim del Toro apareixia coronat del seu típic "capell" (núvols i boires) que no deixava veure gairebé res.

La Mare de Déu estava il·luminada a dins el seu Santuari silencios. Uns 40 peregrins puntuals cantaven "Beneïu el Senyor totes les criatures, canteu-li lloances per sempre...".

...I un cant a la Mare de Déu ens posava en camí. Primer baixar la muntanya per un viarany dins la finca de "L'Enzell" fins arribar al lloc conegut com "Sa Roca" i cap el camí de "Sa Cucanya". Uns paratges mol poc coneguts dins la nostra illa i que conformen una biodiversitat molt diferenciada de la resta. Alguns ens adonem de perquè Menorca és Reserva de la Biosfera.

Un petit refrigeri, una fruita, aigua fresca i algunes incorporacions als caminants. Travessem la finca de "S'Ubaida", el camí d'en Rossi i arribem a l'ermita de "Sant Llorenç de Binixems". Allà ens acull un equip amb els més joves, un bon dia, un somriure, berenar i aigua fresca, i un petit descans. Sembla que el temps ens respecta. Un poc nuvolat, un poc de sol, i xafagor.

Una pregària dedicada a Sant Francesc d'Assís, el "Càntic de les criatures", donant gràcies per estar rodejats de la natura. Una lectura i amb el càntic "Et lloam,

Senyor, per tantes meravelles que avui parlen de tu..." ens tornem a posar en camí. Més incorporacions de peregrins, ja som gairebé 60, contant els més joves.

Després d'aproximadament 5 hores de caminar arribem a l'Ermite de Fàtima. Un altre equip ens espera i ens acull: un got d'aigua fresca, un somriure, una abraçada i cadires per descansar.

Quin goig!!! Compartir l'esforç de caminar junts, travessar paratges preciosos i poc coneguts, unes estones de pregària que et fan reflexionar, i retrobar-te amb gent amiga que es preocupa per tu.

Poc abans de començar l'Eucaristia el temps va anar canviant. S'aixecà un vent arremolinat, els núvols cada cop més tancats i foscos. Tots vam entrar a l'Ermite. Alguns seient a terra o a dalt l'Altar. Amb paciència i bon humor va semblar que per moments les parets s'havien engrandit. Ja érem més de 100 persones, però tots hi vam tenir acomoda.

El Bisbe de Menorca ens havia acompanyat durant tot el pelegrinatge, des d'El Toro fins a Fàtima, sempre al davant del seu ramat, com un més dels peregrins. Quin goig veure'l després presidir l'Eucaristia. Ja no sabíem a què atendre: donàvem gràcies per la feina feta durant el curs, pel 75è aniversari de la nostra Patrona, pels 100 anys de Fàtima, per la ruta que acabàvem de fer sense incidents, i els paisatges que havíem descobert, perquè érem a la festivitat del Corpus Christi, per l'amistat que es respirava a l'ambient... I per que el temps meteorològic ens havia respectat fins aquell moment.

Just després de tocar la campana per anunciar el començament de la Missa, quan tothom estava ja a cobro, va començar la pluja, primer de manera suau, després més intensa fins arribar a ser torrencial.

Per compartir el dinar de pa amb sobrassada frita i botifarró, que preparaven els responsables, van haver de desplaçar-nos a la parròquia Ntra. Sra. del Roser, a Es Castell, on hi vam tenir acomoda tots, a l'igual que a l'Ermite, semblava que les parets s'havien engrandit. Érem un gran equip. Ningú protestava per estar estrets, tots ens ajudàvem amb un bon somriure i compartíem postres, fruites i begudes. A fora la pluja no parava. Però ja ho diuen, amb paciència i bon humor, "al mal temps, bona cara".

Fins al proper curs!

Tolo i Rosa

EMD C14 (Sector Menorca B)

» Trobada de Reus

El passat 21 d'abril d'enguany vam celebrar a Reus la Trobada general. Encara que la gent s'hi va apuntar com un lent degoteig fins al final, vam reunir-nos 195 persones. Ens vam trobar al col·legi de La Salle de Reus a les 10 del matí. Gràcies a Déu vam tenir una dia esplèndid de sol i calor, la qual cosa ens va deixar fer activitats a l'aire lliure i que tots els nens que van assistir, poguessin jugar al pati amb els seus monitors. També vam comptar amb la presència dels responsables i els secretaris superregionals.

El lema d'aquesta jornada va ser "Servir amb alegria" i des d'aquí volem agrair a tots els col·laboradors la tasca realitzada i haver posat en pràctica aquest lema, perquè de veritat que ho van fer tot amb una gran joia: l'acolliment al matí, la direcció dels tallers i gimcanes, el servei al menjador... i per suposat, també als secretaris regionals, que van estar tot el dia ocupats comprovant que tot sortí bé.

L'objectiu d'aquesta trobada va ser viure l'essència del Moviment dels Equips de la Mare de Déu. Vam organitzar a tothom en 16 grups de 5 matrimonis cadascun, més o menys. Cada grup va ser un pelegrí d'una verge de Catalunya-Menorca. A la taula de l'acollida al matí, vam entregar l'acreditació amb un dibuix de la Verge, de tal manera que el grup va ser el mateix per totes les activitats i també es va entregar per parella o persona individual, una tassa amb l'anagrama de la trobada i del Moviment.

Des d'allà ens vam dirigir al "fotocall" que ens havien preparat els responsables del Tortosa B, en Pep i la Pepita. Un gran cartell amb l'anagrama de la jornada i uns cors de cartolina amb un missatge a dins per poder escollir, i tots vam poder tenir el nostre record de la trobada amb l'anagrama i el missatge del cor.

Es va començar amb una xerrada de Javier Grande, consiliari superregional al teatre del col·legi. Amb les reflexions que ens va donar, molts de nosaltres ja no escoltarem de la mateixa manera la paràbola del pans i els peixos. La veritat é que ens va fer pensar, i molt, sobre les nostres capacitats.

Després d'aquesta xerrada dos grups van anar a fer el taller d'oració i la resta es a dividir, 4 grups a fer la gimcana i altres 4 a fer un kahoot.

Tots els tallers del matí van durar 2 hores i a les 14:30 h ens vam dirigir al menjador on tots vam compartir el que s'havia portat, uns cafetons i a les 16:30 h tots preparats per compartir les nostres reflexions sobre la xerrada del matí amb unes qüestions orientatives.

A les 17:30 h vam celebrar l'Eucaristia, presidida per el consiliari superregional Josep Serra i animada per les cançons amb les seves guitarres d'equipistes de Reus i Tortosa.

Podem dir, que la gent s'ho va passar molt bé, va ser un gran dia de convivència!!!!

Agustín Labrador i Victoria García

EMD Barcelona 178

» Tallers de la trobada de Reus: kahoot

A la Trobada general de Reus del passat dia 21 d'abril d'enguany, vam tenir l'ocasió de col·laborar amb els organitzadors en el joc del kahoot que ens van encarregar.

El kahoot és un joc en línia en el que es tracta de contestar una pregunta escollint una de les possibles respostes, en el menor temps possible. Es reben punts per encertar i punts extra per la velocitat de resposta, punts que es van acumulant.

En aquest cas, es va muntar el kahoot amb 20 preguntes i 3 possibles respostes relacionades amb el moviment dels Equips de la Mare de Déu: des de la seva fundació fins a l'actualitat, tant a nivell de la nostra regió com a nivell internacional. En cada sessió van passar 3 equips i es va jugar des dels telèfons mòbils.

Ens pensàvem que seria només un entreteniment per fer de contrapunt amb el taller de pregària, però ens vam endur una sorpresa molt agradable, tant pel gran entusiasme que van posar tots els participants en el joc com pel gran coneixement que hi ha del moviment i del nostre fundador el Pare Caffarel.

Albert Pi i Gemma Montanès
EMD Badalona 6

Després de la xerrada formativa del Consiliari Nacional, D. Javier Grande, mentre la meitat de grups participaven del taller de pregària, l'altra meitat es preparava per participar en la gimcana i el kahoot per grups.

Consistia en superar una sèrie de 4 proves d'habilitat i obtenir la major puntuació en cadascuna d'elles.

Cada grup nomenava, per a cadascuna de les proves, a un membre de l'equip que tingués l'habilitat suficient per comunicar a la resta del grup algun passatge bíblic sense utilitzar el llenguatge parlat (per exemple: "Les noces de Canà", "L'Ascensió" o "el darrer sopar, etc.). Una de les proves era mitjançant mímica, una altra mitjançant el dibuix en una pissarra, el moviment labial sense emetre sons, etc.

El responsable de l'activitat li ensenyava una targeta amb el nom del passatge bíblic a "l'afortunat amb habilitat" i la resta de l'equip havia d'endevinar de quin passatge es tractava. Quan s'endevinava un passatge, s'ensenyava un altre, i així fins a un màxim de deu representacions per activitat en un temps màxim de 4 minuts. Guanyava el grup que més passatges havia encertat.

Després de realitzar les 4 proves al pati, cada grup participava del kahoot, un joc pedagògic utilitzant tecnologia actual: el mòbil. Consistia en respondre ràpidament cada qüestió plantejada pel responsable de l'activitat, en aquest cas, sobre coneixement del moviment dels EMD. Guanyava el que més encerts tingués i en el menor temps possible.

Activitats pensades per treballar l'habilitat en equip, fent que persones provinents de diferents llocs, diferents edats i fins i tot cultures, haguessin d'entendre's i, de forma emocionant, participar de manera activa en les activitats preparades.

Tot un èxit de convivència sana i saludable!!!!

Tolo Frau i Juana Anglada
EMD Menorca B

» La gimcana dels EMD

Quan sentim el nom de gimcana, a tots ens ve al cap aquells jocs de grups de joves que han de superar una sèrie d'activitats, posant a prova la seva intuïció, intel·ligència i habilitat.

Això és, ni més ni menys, el que l'equip de responsables regionals ens tenien preparat durant aquesta Trobada general dels EMD a Reus.

En accedir al Col·legi de La Salle de Reus s'assignava a cada matrimoni un grup mixt, amb nom marià, i els integrants del qual formaven part de sectors molt diferents.

» Una petita reflexió

Primera multiplicació dels pans

(Mt 14,13-21; Lc 9,10-17; Jn 6,1-13)

30 Els apòstols es reuniren amb Jesús i li van explicar tot el que havien fet i ensenyat.

31 Ell els diu:

--Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica.

Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar.

32 Se n'anaren, doncs, amb la barca tots sols cap a un lloc despoblat.

33 Però els veieren marxar i molts ho van saber; de totes les poblacions van córrer a peu fins allà i van arribar-hi abans que ells.

34 Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament.

35 Quan ja s'havia fet tard, els deixebles s'acostaren a dir-li:

--Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard.

36 Acomiada la gent, i que vagin a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar.

37 Però Jesús els respongué:

--Doneu-los menjar vosaltres mateixos.

Els li diuen:

--Per a donar-los menjar hauríem de comprar pa per valor de dos-cents denaris!

38 Jesús els pregunta:

--Quants pans teniu? Aneu a veure-ho.

Els ho miren i li diuen:

--Cinc pans i dos peixos.

39 Llavors Jesús els va manar que fessin seure tothom en colles a l'herba verda.

40 La gent s'assegué en grups de cent i de cinquanta.

41 Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i en donava als seus deixebles perquè els servissin a la gent. També va repartir els dos peixos a tothom.

42 Tots en van menjar i quedaren saciats.

43 Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles, i també van recollir les sobres dels peixos.

44 D'aquells pans, n'havien menjat cinc mil homes.

Els apòstols veuen que es fa tard; ells tenen ganes de reposar d'estar tranquils amb el mestre, i, en canvi, hi ha una munió de gent que no vol marxar. Així que li demanen a Jesús que els acomiadi, que, al capdavall, tampoc tenen menjar per a tanta gent. Però Jesús els pregunta "quants pans teniu?" Els apòstols ho van a mirar i li diuen, (convençuts que, quan veurà que és molt poc el que tenen, i no n'hi ha per a tothom, els enviarà a casa). Però Jesús no els dóna la resposta que ells esperen, i els demana que li donin tot el que tenen. Als apòstols no els ha sortit com ells esperaven: estan cansats i els fa mandra haver d'atendre tanta gent, tenen poca cosa i s'ho volen quedar per a ells.

Així és la meva mandra, la meva desconfiança, el meu egoisme; aleshores és quan Jesús em pregunta "què tens?" Ell ja sap que tinc poca cosa, però em demana que confii en Ell i que li doni tot; perquè si li dono tot el que sóc, ell ho podrà multiplicar. I podré ser el seu servidor, la seva ajuda podrà passar a través meu i arribar als meus germans. Però m'hi resisteixo; jo tinc les meves coses, que tenen un valor per a mi, jo sé que són poca cosa, així que me les vull guardar per a mi. Perquè veig que no són suficient per a compartir-les; perquè si les reparteixo entre tots, no quedarà res per a ningú, i jo me'n quedaré sense.

Jo tinc poquet, i ho vull per a mi. Només quan m'allibero de la meua por i del meu egoisme, i confio en Ell i li dono el poc que tinc, i NO EM QUEDO RES, sense pensar si servirà o no servirà, aleshores, Ell fa el miracle. I, a les meves mans, es multiplica la seva ajuda.

Lourdes Gabarrón
EMD Reus 12

» Taller d'oració

Mentre els participants van entrant i seient a la capella, sona una música tranquil·la...

Escoltem la música uns minuts més fins que tothom ha arribat.

Encenem una espelma i comencem.

Breu introducció per vincular el lema de la Trobada General "Servint amb alegria" amb l'oració.

A continuació fem un petit exercici de relaxació mentre va sonant una música de fons... La idea és ajudar-nos a entrar en una actitud receptiva i passar del brogit exterior a la interioritat. Adoptem una postura adequada, tanquem els ulls i seguim les indicacions per centrar-nos en la respiració, traient les tensions i afluixant el cos. Escoltem la música i deixem que recorri el nostre interior. En acabar, obrim els ulls o els mantenim tancats durant tota l'estona.

Fem ara una invocació a l'Esperit Sant, mitjançant un cant. D'aquesta manera ens volem obrir a la trobada amb Jesús.

Seguidament llegim el verset 20 del capítol 3 del llibre de l'Apocalipsi: "Mira sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell i ell amb mi". N'escoltem també la versió cantada de la Germana Glenda.

A continuació fem un exercici de visualització. Es tracta de deixar-nos dur per la imaginació. Anem seguint un relat en el que imaginem que estem a casa nostra i que Jesús ve a veure'ns... ve pel carrer, puja les escales de casa, truca..., anem sentint unes preguntes que ens situen davant d'aquesta trucada de Jesús a la porta de la nostra vida..., els nostres dubtes, les nostres pors..., finalment ens decidim. Anem cap a la porta i l'obrim.

Jesús és davant teu. Els seus ulls et mirem amb dolcesa, no et recrimina res, tot al contrari: t'acull, et valora, t'estima... Li dius: Jesús, entra a casa meua i us abraça..., fas que entri i Jesús et mira amb tendresa i et diu "Quant he esperat aquest moment!"...

Tot seguit, una estona amb música de fons ens permet assaborir aquesta visualització i retenir-ne aquella imatge més impactant o més consoladora.

Després, qui vol expressa en veu alta, alguna frase d'acolliment a Jesús... inspirada en la visualització.

Acabem el taller amb un cant i resant junts el Parnostre.

Joan i Carme

» Trobada de final de curs dels EDM sector Vallès

El diumenge 27 de maig de 2018, els Equips de la Mare de Déu del Vallès vam celebrar la Trobada de final de curs. L'equip organitzador d'enguany, el Sabadell 4, ens va aplegar en el Santuari de la Mare de Déu de la Salut, patrona del Bisbat de Terrassa des de fa 10 anys.

El Santuari fou construït entre 1876 i 1882 en un lloc proper a l'antiga ermita de Sant Iscle i Santa Victòria, dedicada a l'observació i quarantena dels malalts, l'advocació mariana de la qual aviat va esdevenir objecte de devoció i pelegrinatge. L'ermita, que fou enderrocada el 1872, estava situada sobre la vil·la romana d'Arraona, dedicada a la producció de vi, algunes restes arqueològiques de la qual poden observar-se dins del centre d'interpretació, edifici actual que també fa les funcions d'hostatgeria. El conjunt del santuari i l'hostatgeria forma part del Parc Periurbà de la Salut de Sabadell, un mosaic natural de conreus de secà i bosc mediterrani molt estimat pels sabadellencs i molts vallesans.

A partir de les cinc de la tarda vam anar-nos reunint una cinquantena d'equipers en l'hostatgeria. Allà ens van rebre els organitzadors amb tot a punt per compartir una sessió de cinefòrum sobre la temàtica 'Ocupar-se dels altres'. Vam mirar el documental L'àngel de Nanjing (de Jordan Horowitz & Frank L. Ferendo, Balance Films & Blue Bus Productions, 2015). El protagonista és un senyor xinès de mitjana edat, pare de família i classe treballadora que, des de l'any 2003, dedica les hores que no treballa a intentar evitar que es suïcidin persones tirant-se daltabaix del pont de Nanjing, que travessa el riu Yangtzé. Tot ho fa sense cap formació específica, abocant-hi els seus propis diners i amb el cost de reduir la dedicació a la seva pròpia família. La seva motivació rau en la creença ferma que cap persona -ni cap criatura vivent- està preparada per autodestruir-se i en la convicció que, per recuperar-nos de

la desfeta emocional que ens pot portar al suïcidi, necessitem acceptar els errors com a fets quotidians de la vida i l'estrebada d'algú que ens esperoni a trobar maneres d'esmenar-los, evitar-ne de nous i tirar endavant. Ell reconeix que està en deute amb la seva àvia, de qui va aprendre a caminar per la vida. I, tot i que no sembla un home de creences religioses, acudeix als consells d'un monjo budista quan està desanimat... i els combinats de cervesa amb karaoke no són prou recuperadors.

La posada en comú posterior va recollir aportacions força coincidents. A tots ens va sobtar la manera rude, franca i desenfadada com el senyor tracta els rescatats, però eficient malgrat tot. La principal conclusió va ser unànime: no cal ser un doll de virtuts per fer coses excel·lents! N'hi ha prou a mantenir alerta la sensibilitat i deixar-se portar per l'Esperit! La iniciativa personal d'aquest senyor contrasta amb el model socialitzat d'intervenció que tenim a casa nostra. Aquí, aviat adreçem les persones que travessen dificultats als serveis socials públics o a organitzacions no governamentals (ONG) d'acció humanitària. Sembla que les grans ciutats xineses, amb moltes persones en situació límit, encara no disposen d'una organització com la nostra; de fet, el mateix senyor intenta bastir una petita xarxa de col·laboradors al seu voltant. Tanmateix, el seu comportament no deixa de qüestionar-nos: fins a quin punt nosaltres ens deixem portar per l'Esperit? Fins a quin punt ens impliquem a ajudar qui ho necessita? Fins a quin punt sortim de la nostra còmoda seguretat per fer-ho? Per altra banda, també observem que la majoria de persones que ell atén accepten la seva intervenció, mentre que aquí tendim a no confiar en l'ajuda de qualsevol i no ens agrada gaire que fiquin el nas en els nostres assumptes. Un darrer aspecte que remarquem és que el protagonista del documental pateix amb la seva tasca, però accepta la pena i viu amb els dubtes que l'experiència li provoca. I nosaltres, quantes vegades no ens fem enrere per la por a sortir-ne escaldats? Contemplem la resposta i preguem.

Acabat el cinefòrum, vam fer cap a l'església. Els consiliaris Gaspar Borda, Francesc Catarineu i Txema Cot van concelebrar la missa. S'esqueia la Santíssima Trinitat. En la seva homilia, mossèn Txema Cot va subratllar que Jesús ens condueix al misteri de la Trinitat revelant-nos el Pare i enviant-nos l'Esperit. Va apuntar que hem d'aprendre a reconèixer la presència de Jesús en les nostres tasques, siguin les que siguin, i tenir aquesta intenció en la nostra pregària perquè ell ens ha dit: "Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món." D'aquesta manera ens unirem a la Trinitat i podrem deixar-nos endur per l'Esperit allà on ens menin, amb confiança i acceptació, sense pors, de manera natural, talment ho fa el protagonista del documental. En la col·lecta vam agrair les experiències viscudes durant el curs i vam pregar pels equipers que ens han precedit, per les noves fornades i per causes lligades als temps que vivim. Vam cloure la celebració cantant la salve pròpia de la Mare de Déu de la Salut i vam pujar a saludar-ne la imatge del cambril abans d'abandonar el temple.

En sortir de l'església vam tornar a l'hostatgeria. En el pati vam gaudir d'un bon berenar-sopar i vam tenir ocasió de petar la conversa amb els uns i amb els altres. A més, el grup musical 'Escletxa.cat', un dels guitarristes del qual és el nostre consiliari Txema, ens va animar la vetllada amb un seguit de cançons de caire cristià muntades en aires roquers. Us el recomanem de veritat: un bon instrument, mai millor dit, per engrescar els joves d'edat o d'esperit!

No volem acabar la crònica del dia sense esmentar que vam tenir el goig de compartir la Trobada amb un matrimoni d'equipers brasilers que, arran de passar una temporada en la nostra comarca per motius laborals, han estat acollits durant el curs per l'equip Sant Cugat 1. Ja en el primer minut de conversa, es palesa una sintonia espontània molt gratificant, fruit del do de pertànyer al moviment internacional dels Equips. En tindrem un bon record i estarem en contacte.

Marta Planes i Nicanor Gàlvez
Responsables del Sector Vallès

» Jornades NOU IMPULS i D'EQUIPS NOUS

La majoria de nosaltres ja portem molts anys als equips i a vegades, el temps fa que arribi la rutina o que pensem que, després de tant de temps, ja ho sabem tot. Doncs el Moviment ha previst que per a que no ens passi això, convindria fer unes jornades anomenades de Nou Impuls. Es fan normalment a totes les regions i a Catalunya –Menorca començarem aquest any.

Per altra banda, al sector de Barcelona aquest any es presentaran dos equips nous i amb tots els que van començar des de fa 4 anys, aprofitarem per fer les jornades d'equips nous, que el Moviment també té previstes. En principi seria recomanable que tots els equips acabessin els seus pilotatges amb aquestes jornades.

La data escollida serà el cap de setmana del 26-28 d'octubre de 2018 i es faran a Mas Boronat, a Salomó. Es tracta d'una masia rural envoltada de vinyes, un entorn que sense cap dubte, ens farà gaudir encara més d'aquest cap de setmana. Mas Boronat es compon d'un petit hotel, una gran casa rural i de petites casetes adossades amb una o dues habitacions i una petita cuina, per a les famílies amb nens que vinguin.

El preu és de 100 € per persona el cap de setmana, tot inclòs. Encara que el termini d'inscripció hagi acabat, aquells que hi estiguin interessats, mentre hi hagi places es podran inscriure.

L'equip de formació està preparant aquestes jornades amb molta il·lusió i dedicació perquè tots vosaltres tingueu un cap de setmana de formació, de reflexió, d'oració, de compartir, de conuiu i de diversió també.

Animeu-vos, us hi esperem!

Agustín Labrador i Victoria García
Responsables de Catalunya i Menorca

» *No és un adéu per sempre...*

El temps, els anys i la salut imposen les seves regles, que cal acceptar. Avui, després de trenta-cinc anys de col·laborar amb la revista dels EMD de la nostra regió, em toca dir-vos adéu. Per fer-ho, he repassat totes les revistes que guardo des del número 10, l'any 1983, quan va començar la meva col·laboració, fins avui. Ha estat un exercici una mica nostàlgic i molt, molt, gratificant.

El Miquel i jo vam entrar a l'equip de publicacions a prec de la Maria Rosa Recasens i el Ramon Daví, que n'havien estat nomenats responsables.

I amb nosaltres van entrar un altre matrimoni del nostre equip, el Camps-Russinés. La Maria Rosa i jo ens repartíem l'editorial fins que, en plegar ella, me'n vaig fer càrrec jo. Els originals d'aquelles primeres revistes, fetes d'una manera molt artesanal, se l'enduien el matrimoni Pardàs-Feliu, de Girona, i, a la seva ciutat, picaven tots els articles a màquina i els editaven. Una feina immensa, que els cal ser agraïda.

El fet de col·laborar amb la revista, m'ha fet conèixer i tractar una colla de gent extraordinària, d'una vàlua personal i cristiana de primera magnitud. Els primers, els Fradera-Castillo, de Sant Boi. Sobretot la Cari, que ja vídua va continuar dirigint la publicació, que estimava moltíssim.

Després, van passar per l'equip de la revista l'Albert i l'Anna Maria Sorrosal, i altres membres de la Comissió Permanent, com els Puntí-Abelaira, els Ramon-Cabestany, els Codina-Filbà, els Catà-Farré, els Mascaró-Padrós, els

España-Massip, els Tremosa-Carrera, els Forcadell-Duatis, o els Baya-Gras. I més endavant, els Gil-Arespacochaga, i els Ibars-Gordillo. Sense oblidar la Lourdes Gabarron. Tots ells m'han aportat moltíssim. Gràcies per la vostra amistat i la vostra dedicació.

Actualment, s'han fet càrrec de la revista els Vergé-Giró, junt amb els responsables regionals actuals, els Labrador-Garcia, als qual els desitjo molt bona feina.

Aquesta dedicació a la nostra revista, m'ha dut a tractar diferents consiliaris de la Regió, sobretot el pare Josep Massana i el pare Gaspar Borda, i a gaudir de la seva estima. I a molts altres consiliaris i equippers d'arreu. Puc dir que ha estat un gran privilegi.

Mirant les revistes, puc comprovar que des del 1985, que vaig recollir els primers Pensaments per Créixer, se n'han publicat una bona quantitat, molts dels qual encara són de provada actualitat, que ens han ajudat a reflexionar sobre el pensament humà i cristià.

Pensaments, llibres ressenyats, editorials, articles diversos... si amb aquesta feina he aconseguit fer interessar i reflexionar els nostres lectors, em dono per satisfeta.

He dit que no és un adéu per sempre, des de la meva modesta situació de segona fila, seguiré col·laborant sempre que m'ho demanin. Ara toca donar pas a les noves aportacions, a noves maneres d'enfocar i valorar l'actualitat.

Un abraçada a tots vosaltres.

Carme Meix

» Notes del Secretariat

Equipos Mare de Déu
Catalunya i Menorca

ADREÇA

Edifici de la Parròquia de Sant Isidor

C/ Urgell 176, 2n

08036 Barcelona

Horari: dimarts de 10 a 12 h

Telèfon: 934 675 551

Si us cal contactar-hi fora d'hores:

correu electrònic: secretariat@emd-cm.cat

WhatsApp: 640 294 885 (NO trucades)

Recordeu que si per algun motiu encara no heu pogut fer l'aportació del Dia de l'haver, sempre s'hi és a temps de fer-la. Ja ho sabeu, els ingressos d'un dia.

El compte, el de sempre:

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

Gràcies!

Que potser teniu cap article que us agradaria que es publicués a la Revista dels EMD?

Que potser heu fet fotos d'alguna trobada del vostre Equip?

Sí??? Envieu-nos-ho i ho inclourem al proper número!!!

Podeu enviar les vostres col·laboracions a l'adreça: revista@emd-cm.cat

**JA TENIM NOU WEB!!!!
AQUÍ US DEIXEM LA
NOVA ADREÇA:
<https://emd-cm.cat/>**

» Pentecosta

Pentecosta, paraula grega que significa cinc. Cinquanta dies després de Pasqua. En temps jueus significava la festa de la collita. Commemoració de la sortida d'Egipte. Avui en l'Església, Pentecosta representa el felix acompliment de la promesa feta per Jesucrist d'enviar el seu Esperit Sant que segella l'obra redemptora de Jesús en el seu pas per la terra.

L'Esperit Sant el trobem en obrir la Bíblia al Gènesi. L'Esperit de Déu planava sobre les aigües (Gn 1, 2). Així mateix trobem l'Esperit de Déu en l'últim llibre de la Bíblia, l'Apocalipsi: l'Esperit i l'esposa diuen vine!

En l'Èxode escrit cap el nou-cents cinquanta anys aC, el Senyor diu a Moisès que parli al poble i Moisès li contesta: Jo no sé parlar, vés, que jo seré amb tu quan parlis i t'ensenyaré què has de dir (Ex 4,10-11-12...).

A l'any cinc-cents cinquanta aC el profeta Isaïes predi el naixement de Jesús: un rebrot naixerà de la soca de Jessè... l'Esperit del Senyor reposarà damunt meu: Is, 11-2. El Senyor em va cridar, quan era a les entranyes de la mare, ha fet dels meus llavis una espasa tallant i m'amaga a l'ombra de la seva mà i encara: la Noia que infantarà tindrà un fill, li posarà Emmanuel, que vol dir Déu amb nosaltres (Is 7,14-15...), l'Esperit del Senyor és sobre meu. (D T pàg. 99) El Sant Esperit us ensenyarà en aquell moment el que cal dir. (D T pàg. 229)

Emmaús, un gran relat de Llc 24, 13-35... rebreu una força quan l'Esperit Sant vingui sobre vosaltres i sereu testimonis meus... (D T pàg. 415)

Succeí que... pel termini de la Pentecosta... estant asseguts... se'ls aparegueren unes llengües com de foc... parlant en cada una de les nostres llengües... (D T pàg. 423)

Plens de l'Esperit i de saviesa, elegiren Esteve, home ple de fe i d'esperit i Felip i Pròcor... (D T pàg. 469)

L'evangelista Lluc viatjà amb Pau:... emportats per la força de l'Esperit Sant... Estant a punt se salpar... desembarcàrem a Sidó, navegàvem a recer de l'illa de Xipre... i a Creta (D T pàg. 707-709)

Totes les persones tenim una part espiritual, amagada, però innegable. ¿Com

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook!:

EMD Catalunya-Menorca

expressar l'espiritualitat en escriptura quan es sobrepassen els mitjans humans? La Bíblia es començà a escriure fa uns tres mil anys. El que el lector pot dir del text bíblic, tot és relatiu, i res no és absolut... En la Bíblia es descriuen fets transcendentals que no podem escriure. L'Encarnació i la Resurrecció no es poden entendre, són per creure. Tota la creació, el cel estelat que veiem cada nit, el misteri de la vida vegetal i animal, la velocitat de la llum (300.000 quilòmetres per segon)... Els humans amb les nostres capacitats intel·lectuals, som limitats. No serà en l'escrit científic on trobarem el nom de l'Esperit Sant.

La Bíblia és el llenguatge de Déu en lletres. L'Escriptura amb el seu silenci de tomba diu al lector: Jo sóc lletra morta. Tu, en canvi, ets viu. Què hi vens a buscar? (M G) L'escriptura té la força i la vida que cada un li podem donar. Hi ha la suprema relació entre paraula de Déu i Esperit Sant com a inspirador, il·luminador d'allò que ens mou a trobar un sentit profund en la vida, que es manifesta en la vida pública de Jesús fins al cristianisme de la nostra església, societat humana, que porta una esperança a l'esperança.

L'Esperit Sant, com una font de plaça de poble on tothom hi pugui anar a buscar aigua fresca.

Seguir Jesús per camins humans amb Ell com a pastor dirigit per l'Esperit Sant. No podem dir: Crist va dir, va fer, l'església diu... sinó què faig o què he de fer jo. La primavera comença quan floreixen els arbres, la fe neix quan llegim l'escriptura i escoltem i parlem i dialoguem i tanquem els ulls. Som éssers dialogants que ens fem i ens construïm en el diàleg. El misteri de Déu es troba en l'univers, la creació, els llibres sagrats, i en el sí amagat de cada un de nosaltres.

L'Església ens necessita ja, amb urgència, homes i dones, pares i avis, col·laboració dels laics per una Església més justa, més humana, més lliure i oberta i ecumènica, més entenedora i no com una ajuda a la clerecia (J. Gil Ribas dixit) que cada dia són menys, sinó com un deure que ens ve de l'Esperit i que es mou en l'ara. Equips oberts a les comunitats parroquials, poble de Déu en camí per un món en marxa.

Enric Prats Auqué
EMD Reus 8

M D Lluç "Demostració a Teòfil", Editorial Fragmenta, 2009
M G -Miquel Gallart "Preguntes sobre Déu i sobre l'Home",
Publicacions Abadia de Montserrat, 1999

» *Un regalo inesperado*

Conocer diferentes realidades eclesiales siempre es un tesoro que enriquece a un católico, porque nos abre perspectivas y caminos de santidad que muchas veces permanecen ocultos, pero que el Señor va manifestando poco a poco conforme a las necesidades de cada momento: todo ocurre conforme a su providencia. De modo concreto puedo decir que esto me ha ocurrido al conocer los Equipos de Nuestra Señora. Por circunstancias quizás algo fortuitas tuvimos la gracia de contar con un grupo de matrimonios que vinieron a hablar sobre el movimiento a nuestra parroquia (Sant Enric d'Ossó de l'Hospitalet de Llobregat). Y el regalo fue descubrir el entusiasmo de muchos parroquianos y su deseo de participar también ellos de esta vida de fe en grupos de familia. Ya este primer impulso fue una llamada de atención para centrar el interés en el cuidado de las familias.

De modo general, creo que son tres los beneficios (entre otros) que un movimiento así puede aportar: en primer lugar, creo que es un camino de santidad para las familias muy adecuado a los tiempos actuales. Vivir la fe en la compañía de otras familias, en un clima natural y sobrenatural, es necesario en medio de un mundo que rápidamente se está apartando de Cristo y de su Iglesia. En segundo lugar, es un gran apoyo para el sacerdote. Caminar acompañado de familias (y no solo acompañándolas) es un modo muy concreto de mantener "los pies en la tierra". Por último, creo que es un gran regalo para la parroquia. Y vuelvo aquí al principio: los matrimonios que vinieron a contar su propia experiencia de vida fueron, con la gracia de Dios, un claro elemento de evangelización.

Solo me queda agradecer a Dios el haber conocido este movimiento y pedirle que pronto podamos introducirlo en nuestra parroquia.

Mn. Lucas Prieto
Parròquia de Sant Enric d'Ossó
de l'Hospitalet de Llobregat

» *Trobada de consiliaris del sector Vallès*

El passat 14 d'abril d'enguany vam reunir-nos amb els consiliaris del nostre Sector. Trobar el forat comú en les agendes de tots plegats és com trobar una agulla en un paller i, finalment, no vam poder aplegar-nos-hi tots. El pare Josep Solé i el pare Gaspar Borda ens van acollir en la seva parròquia, on van anar arribant mossèn Josep Esplugas, mossèn Miquel Planas, mossèn Francesc Catarineu, mossèn Josep Maria Cot del Valle i mossèn Josep Serra (consiliari regional). El pare Joaquim Recasens i mossèn Francesc Xavier Farrés van avisar-nos que no podien venir-hi.

La pluja persistent i els obstacles de trànsit van provocar que comencéssim la reunió amb retard. No obstant això, el temps escurçat disponible va ser suficient perquè mossèn Serra, amb el llibre "Queda't amb nosaltres" en mà – que vam repartir-los prèviament-, fes cinc cèntims del paper del consiliari en l'equip, cosa que van agrair molt dos dels tres consiliaris nous que s'han incorporat aquest curs al seu equip (el tercer no hi era). Va subratllar el protagonisme dels matrimonis i va remarcar l'acompanyament del consiliari en la vivència de la fe, l'escolta de la Paraula i l'escola de pregària. Els més experimentats van coincidir a valorar que el Moviment, malgrat l'antiguitat acumulada, continuava sent un bon instrument perquè els matrimonis trobessin un ajut al seu enfortiment i creixement en el si d'un grup d'iguals (l'equip). I també, en el benefici per al consiliari com a font d'enriquiment de la seva tasca pastoral, de contacte amb les llums i les ombres de la vida real dels matrimonis i les famílies.

Durant el temps d'espera per ser-hi tots, va haver ocasió de repassar una mica les experiències individuals de cadascú amb el/s seu/s equip/s i el moment que passaven actualment. També vam comentar les noves experiències del Moviment (Equips de Joves, Equips de Promesos, Equips Reliance) i l'assumpte no fàcil de la difusió, especialment amb els nous consiliaris, perquè considerem que els preveres tenen l'oportunitat de detectar matrimonis que podrien beneficiar-se de formar part dels EMD. Aquestes converses van continuar després durant el dinar a què els va convidar el Sector, en un local del barri. Després de tastar un munt

de platets de menjar típic rus, vam comentar que potser seria bo programar una trobada com aquesta cada curs -feia més de 10 anys des de l'anterior!-. Ens sap greu que les trobades dels equips a escala de Sector no siguin ocasions perquè tots els consiliaris hi coincideixin, atès que les fem en cap de setmana i en hores sovint desavinentes per a ells (una conseqüència més de la manca de sacerdots i la multiocupació dels actius...). Sigui com sigui, vam reiterar-los el nostre agraïment per la seva participació en el Moviment i el gran valor que hi donem, una mostra del qual és que els equips del Sector que havien quedat sense consiliari no han parat fins a trobar-ne un de nou, també prevere. Tal com va dir mossèn Josep Serra en la seva xerrada, el consiliari prevere és difícil de substituir per un consiliari no prevere; vet aquí un motiu extra per agrair al pare Gaspar Borda i a mossèn Josep Esplugas que acompanyin dos i tres equips respectivament!

Marta Planes i Nicànor Gàlvez
Responsables EMD Sector Vallès

» Matrimonis en Equip

Hora de despatx parroquial. Un jove rector rep els pares d'un dels infants de la catequesi. La conversa evoluciona cap a les dificultats interrogants que l'educació cristiana dels fills comporta. Alhora, manifesten la seva inquietud per oferir un testimoni de vida personal i matrimonial que ajudi els seus fills a créixer harmònicament en la fe i, també, humanament. El mossèn els comenta que dos matrimonis de la parròquia li han manifestat aquests mateixos neguits. Els suggereix que considerin la possibilitat de formar un grup amb aquests dos matrimonis —ell també els acompanyaria— per abordar, des d'una perspectiva evangèlica, els temes que els inquieten i els són comuns.

No proposa cap cosa estranya ni difícil. Aquests equips de matrimonis tenen una llarga tradició en l'església contemporània. Són grups de vivència de fe comunitària, de matrimonis i sacerdot. Alguns es creen tot just noucasats, d'altres amb una experiència matrimonial ja consolidada. Moviment laïcal en el qual desitgen viure la seva fe com a laics casats, acompanyats d'un sacerdot, el consiliari. Estès pertot el món, el seu carisma és fomentar i desenvolupar l'espiritualitat conjugal. "En tant que moviment de formació espiritual i d'ajuda, els Equips de la Mare de Déu ajuden els seus membres a progressar en l'amor a Déu i en l'amor al proïsme; recorren a l'ajuda mútua fraterna per què els seus membres pugin assumir, personalment o com a parella, les condicions concretes de la seva vida conjugal, familiar, professional i social, segons la voluntat de Déu; els equips estimulen els matrimonis a prendre consciència de la seva missió evangelitzadora a l'Església i en el món". (Estatuts, art. 3).

Un moviment amb història i capacitat d'adaptació al context i a les circumstàncies dels temps. Molts hi han trobat un camí de creixement personal i de parella, uns referents espirituals i vitals que han contribuït a donar sentit a les seves vides. Obert als que ara s'acosten al sagrament del matrimoni i que poden aportar-hi saba nova. No serà endebades. "Tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies feta a la seva glòria" (2Co 4,15). Els referents, l'espiritualitat, el compromís i l'eclesialitat del moviment s'ho valen. És un tema per pensar-hi.

Enric Puig Jofra, SJ
Secretari general de la FECC

Extret de la Glossa del Full dominical de l'Església Arxidiocesana de Barcelona,
núm. 13, 1 d'abril de 2018

» Monsenyor Jordi Bertomeu Farnós

El capellà tortosí Jordi Bertomeu Farnós ha estat nomenat pel Papa Francesc Prelat d'Honor de Sa Santedat.

Mons. Jordi Bertomeu va nàixer en Tortosa l'any 1968.

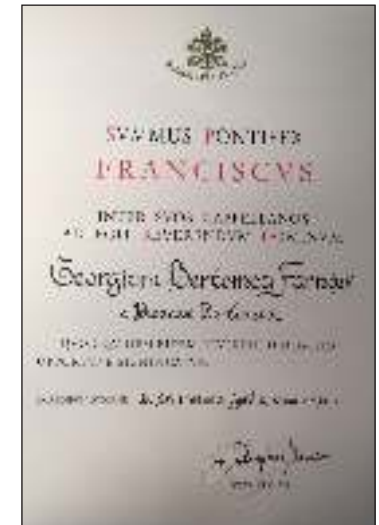
Després d'efectuar estudis de Dret en la Universitat Central de Barcelona ingressà al Seminari de Tortosa, on aconseguí el Batxillerat en Teologia.

El 1995 fou ordenat Prevere.

És Doctor en Dret Canònic per la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma.

Des del 2002 és Vicari Judicial de la diòcesi de Tortosa i professor de Dret Canònic de l'Institut Superior de Ciències Religioses.

El 2012 va ser assumit com a Oficial de la Secció Disciplinar de la Congregació per a la Doctrina de la Fe.

Extret del web del Bisbat de Tortosa

» Però en realitat, què és la fe

Heus aquí una de les millors definicions: «Participar en el coneixement que Déu té de si mateix», i, s'ha d'afegir, en el seu coneixement de totes les coses. És precisament aquest últim aspecte sobre el qual vull reflexionar un moment abans de convidar-vos a interrogar-vos sobre la vostra fe.

Coneixeu el que pensa Déu de totes les coses? El que li agrada, el que no li agrada, penseu com Ell? No obstant això, no em detindré en aquesta primera consideració, tot i que hi hauria moltes coses a comentar. La meva intenció avui és la de portar-vos al fet que us interroguem: «La meva mirada interior ¿sap veure Déu present a tot arreu, actuant a tot arreu i santificant tot? Sap discernir la dimensió divina de les persones que m'envolten i dels esdeveniments?» M'explico amb exemples: Al'autobús o al tren, davant d'aquesta multitud ombrívola, angoixada, aclaparada, la mireu amb la mirada de Crist? ¿Sorgeix en els vostres cors aquesta mateixa pietat que sent Crist per ella? –Aquest malalt, aquest pobre, aquesta dona abandonada

que esperen el vostre auxili, descobriu en la seva crida l'incomparable accent de la veu de Crist? –Pares que veieu al vostre fill petit, percebeu la Santa Trinitat present en la seva ànima? S'explica que el pare d'Orígens, a la nit, s'acostava en silenci al seu fill adormit i besava el pit del nen, tabernacle del seu Déu. –En aquells esdeveniments que alteren els vostres, i discerniu la mà de Déu, com els agradava dir als nostres pares? Recordeu la frase de Pascal: «Si Déu enviés mestres als quals hagués d'obeir de cor, és segur que la necessitat i els esdeveniments s'hi comptarien». –I quan els diaris us informin d'aquests esdeveniments mundials, cruels, desconcertants, inquietants, us diu la vostra fe que Crist és el vencedor, que condueix la història amb mà ferma i que el seu amor irreprotxable i infal·lible no el poden frustrar els homes?

Desitgeu conquerir aquesta mirada de fe i les reaccions que l'acompanyen? Permeteu suggerir un mitjà. Decidiu que avui, des del matí fins a la nit, aneu a exercitar-vos molt especialment a veure totes les persones i tots els esdeveniments amb els ulls de la fe. Inaugureu la vostra jornada amb aquesta pregària inspirada d'Ezequiel (11,9): «Senyor, posa la teva mirada en el meu cor». Jo us garanteixo que la vostra jornada no s'assemblarà a cap altra.

Pare Henri Caffarel

Lettre mensuelle des Equipes Notre Dame; décembre 1956

Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm, 4)

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

EUGENI ISANTA
Equip Terrassa-1, el 28-05-2018.

MOSSÈN MANUEL CLARET I NONELL,
el 14 de juny de 2018. Consiliari dels equips Barcelona-175
i Barcelona-176.

La força de la notícia cristiana avui consisteix a donar testimoni, a comunicar històries de vida canviada, de gent que s'estima i que no es mata mútuament, que fa gestos de pau, justícia i amor, i no d'odi. Els discursos teòrics no ens arriben. Cal anunciar l'Evangelí veient la cara de la persona que pateix, mostrar l'experiència d'aquest acostament. Tot el que passa després pel que fa a la doctrina a la moral... és conseqüència d'un cor que canvia perquè troba aquest Déu que t'abraça abans de jutjar-te.

Andrea Tornielli

Només és acceptada la espontaneïtat o la individualitat de l'artista que té èxit. Si no aconsegueix de vendre el seu art, és, per als seus contemporanis, un foll, un neuròtic.

Erich Fromm

L'objectiu final no ha de ser la victòria ni l'anorreament de l'adversari, sinó una solució justa per a tothom i la reconciliació que faci possible un futur de convivència en pau. Qualsevol altra cosa mantindrà el conflicte, almenys en forma latent, i ressorgirà una i altra vegada.

Antoni Soler Ricard

Cal transitar de la indignació a l'esperança. La indignació és un element constitutiu de l'esperança, que no se sotmet servilment a la realitat, sinó que hi entra en conflicte i pugna per transformar-la des de la perspectiva de la justícia. L'esperança és la virtut de l'optimisme militant, conscient de les dificultats del camí, que no es deixa vèncer per elles. L'esperança no és una evasió ni una fugida. L'esperança dirigeix l'activitat humana i condueix a lluitar contra les falses il·lusions i contra la sensació de derrotisme, contra l'optimisme ingenu i contra tot intent de programar la utopia. L'esperança, viscuda des de la raó, porta a assumir el fracàs com una etapa necessària en el camí de la humanitat.

Francesc Torralba

Penso que entitats com Justícia i Pau són molt importants per a la societat, però sobretot per a l'Església, per recordar-nos contínuament que hem de tenir un paper destacat en la defensa dels drets i de la dignitat de les persones; en la denúncia d'un model de vida que ens fa anteposar les nostres necessitats a les dels col·lectius més vulnerables o a l'hora de construir societats basades en la cultura de pau i de la no-violència.

Silvia Urbina

Per als físics la naturalesa és revelació. Quan fas matemàtiques, pots fer una teoria molt bonica i complexa però que no s'ajusti a la realitat. I continua sent del tot racional, perquè la raó et diu que la realitat podria ser així, però en veritat no és així, per tant, sempre t'estàs ajustant a una revelació que et ve donada pel món i que vas percebent amb els diversos experiments. A molts físics no els agrada dir-ne revelació, sinó observació, tant se val, pots dir-ne com vulguis, el que és important d'entendre és que no ve de la raó, i no perquè no sigui racional, sinó perquè la raó és tan àmplia i podria contenir tants universos diferents, amb tantes estructures diferents, que la raó acaba limitada en forma de llei física concreta.

David Jou

La bondat és més fonda que el mal. També és més radical. Hi ha dues menes d'accions: estimar en totes les seves accepcions, i pensar.

Josep M. Esquirol

Tria a cura de **Carme Meix**

» *El comprador d'alegries II*

“A la Lluïsa i el Sebastià, que em van dir que el conte no estava acabat”

Quan el Klaus va arribar al poble, li van dir que volien tornar a comprar les seves alegries, perquè sense alegria la vida no valia res. Però en Klaus els va respondre que no feia aquests tractes: ell només comprava.

– Si ho voleu també us puc comprar la tristesa, l'ensopiment, la paciència i l'esperança.

I així ho van fer; però va passar que tota la gent del poble, que ja no tenia cap emoció, es van anar tornant com de boira, quasi transparents. Ara eren rics, molt rics, però de res no els servia. Ben amoïnats es van reunir i se'ls va acudir una idea:

– Com que de diners ens en sobren anirem al poble veí, i li demanarem a l'argenter que ens construeixi un cos metàl·lic per cabre-hi tots dins. Llavors anirem a veure en Klaus.

Quan el comprador d'alegries va veure arribar aquell robot daurat i lluent de seguida el va voler comprar; li va preguntar quin preu tenia que ell pagaria el que fos, per poder ser el seu amo. Des de dins li van respondre que venien de molt lluny i necessitaven descansar, i que demà ja en parlarien. En Klaus el va allotjar a casa seva, segur que així l'endemà farien tractes.

Aquella nit, mentre en Klaus dormia, van baixar al magatzem, on van trobar tot ple de gàbies amb totes les esperances, tristeses, alegries i paciències que havien estat seves. I, sortint del cos metàl·lic, cadascú va anar agafant allò que era seu.

Així, quan van tornar a ser el que havien estat, van posar el cos metàl·lic damunt la taula del menjador i li van deixar una nota al comprador d'alegries que deia:

“ Senyor comprador, ja ens hem decidit. El que volem pel nostre cos és tot allò que vostè té al magatzem, tancat en petites gàbies. Per tal de no molestar-lo, nosaltres mateixos hem fet els canvi. Aquí li deixem el cos.”

I se'n van entornar al poble. I des de llavors tornen a viure amb les seves petites alegries, les seves esperances, i tristeses, les seves petites coses de cada dia, que no tornaran a baratar mai ni mai més.

Adaptació del conte de **Joles Senell**

Trià a cura de **Lourdes Gabarron**

» *Himne a l'amor*

L'amor no passarà, encara que passi
tot el que no és ell.
En la vesprada d'aquesta vida
ens jutjarà l'Amor.
La ciència és una nena que aprèn a caminar;
la nena és la llei, i una joguina el dogma;
l'Amor ja té l'edat-sense-edat de Déu.
Ara és un espill de llum que contemplem;
un dia serà el Rostre, cara a cara.
Veurem i estimarem com Ell ens veu i ens ama!

Ara són totes tres;
la fe, que és nit obscura:
La petita esperança, tan tenaç:
i ell, l'Amor, que és el més gran.
Un dia, per sempre,
més enllà de la nit i de l'espera
solament serà l'Amor.

Pere Casaldàliga

Tria a cura de la ***Carne Meix***

» *CANT ESPIRITUAL* *(David Jou)*

Vet ací una petita joia, com la de tots els llibres i els poemes de David Jou, físic i poeta, catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona i doctor honoris causa per la de Girona. Un poeta que ens interpel·la des del seus ulls de savi i de científic. N'he escollit alguns fragments.

Cant Espiritual

“Reivindico aquestes dimensions de raó i d'emoció, d'intel·lecte i plaer i d'amor -no pas com a sentimentalisme, desig, passió i voluptuositat, sinó de manera més serena i general, com a reconeixement de l'altre, benvolença envers l'altre i col·laboració amb l'altre- com a complement si més no de tanta fatigosa lluita pel poder i pel prestigi que llasta massa sovint la presència pública de la religió i la dels moviments que s'hi oposen. Si quan parlem de ciència, en lloc de referir-nos a les fascinacions de l'univers, del planeta i de la vida, només parléssim de professors, de places i d'institucions, com avorriríem la ciència! Crec que en la religió parlem massa poc de Déu i massa de les nostres dèries i fòbies i exigències, de manera que perdem la sal i la llum i el gust i la força de Déu, que podrien enriquir i dinamitzar la nostra sensibilitat i la nostra vida.”

(Del pròleg)

“Prega per nosaltres, pecadors, ara i en la nostra hora,
que s'esmuny tan ràpidament,
perquè entrem algun dia en la plenitud de la divina mirada
i hi perdem, en èxtasi i gràcia,
el compte i el pes dels neguits i dels segles.”

(Una visitació)

“Venint de la grisor del ciment, quin gust d'ofrena,
venint del tumult de la ciutat, quin gust de pau!,
venint dels neguits de la feina, quin gust de llibertat!
Quina invitació a deixar florir l'ànima,
i créixer cap al Déu en la plenitud de la vida,
i i fer-se ingràvid com un cant d'ocell
i lluminós com una engruna de veritat.”

(*Magnificat dels camps de maig.*)

“M'agrada sentir que Déu actua en la història
a través de nosaltres

en el nostre treball, en la nostra revolta, en la nostra protesta,
que no beneeix la prepotència i l'arrogància
-encara que sovint prepotents i arrogants
usin el seu nom com a amenaça i coartada-,
Que no només de miracle en miracle
sinó sobretot de voluntat en voluntat,
d'esforç en esforç, de lluita en lluita,
fent-nos part viva i necessària
de la seva raó purificadora,
de l'impuls creador de la seva Paraula,
gota alleujadora de la seva aigua
en la gran set de pau i de sentit del món.”
(Magnificat de la història)

“I el patiment de Jesús no cessa.
I la rebel·lia de Jesús no es rendeix.
I la resurrecció de Jesús no s'acaba
i com la d'Ell, la de tots els pobles
i la de la història que corre i s'entrebanca.

Cap celebració de Déu
no és creïble si no salva.”
(Crucifixió Blanca)

Carme Meix

» *El Evangelio secreto de la Virgen Maria*

Un seguit de vegades de la nostra vida, dic nostra perquè sempre la comparteixo amb el meu espòs Paco Calvo, hem tingut que recórrer a l'ajut de la Mare, sí a la Mare de Déu, i en totes i en cadascuna d'aquestes trobades amb ella, sigui en les Muntanyes de Montserrat, en el Temple de la Mare de Déu del Pilar, en peregrinació a Lourdes, Santa Maria del Mar on em varen batejar.... sempre he rebut d'ella la llum i l'esperança de la cruïlla on estàvem parats.

Quan em va arribar a les mans el llibre de l'“Evangelio secreto de la Virgen María”, mitjançant la Marisa Blázquez, matrimoni Manzanilla dels EMD, vaig sentir una emoció inexplicable, la nostra Mare de Déu, parla de les seves vivències en primera persona, com una dona com jo, que viu, que espera, que desitja, que es troba amb les seves amigues, que pateix, que es fa un munt de preguntes i que també prega i confia en el Pare del Cel. Aquesta proximitat humana em va canviar

la concepció al respecte d'una Mare que és bona i és poderosa, que la venerem en un altar, la trobem en els llibres...

El llibre de P. Santiago Martín és per llegir-lo i el seu autor ens dóna una dimensió clara i profunda encara que no tot és dogma de fe en el seu relat, doncs calia transportar l'Evangelio en un escenari del seu temps i de les seves costums. Però en cap moment hi ha res que sigui contrari, ni manipulació als Evangelis ni a la Bíblia. Per aquest motiu em vaig veure amb la necessitat de recollir de Maria els seus sentiments i aspectes de la seva infància, de l'enamorament, del naixement de Jesús, la fugida d'Egipte, la vida cordial a Natzaret, amb les seves llums i foscors... i la seva rereguarda quan Jesús comença la seva vida pública. Ella sempre al seu costat quan el condemnen i el crucifiquem fins a morir. És una Mare que sens dubte està amb la gent i en tot moment està en actitud de servei, al costat dels apòstols que devien ser amics i familiars, per poder construir, el Regne de Déu i una nova Església, l'Església de Jesús. Sempre la seva Fe i la seva Esperança lluitaven per l'encàrrec que Déu li va posar en el seu camí. Després la Resurrecció i l'anada al Cel, amb unes paraules d'unitat de Fe, d'Esperança i Caritat tant viscudes que és un testimoniatge que cal aprofundir ara i sempre. I sobretot pensant que és una mare, una esposa i que és el puntal d'una família i que l'amor que ella professava dins la vida domèstica i quotidiana no difereix tant del que ens proposa el P. Henri Caffarel, l'amor en família i espiritualitat conjugal. Ella va formar un equip dins de la família i va mantenir fora un altre sobre la missió.

Amb tot això, no podia deixar de reflexionar per poder divulgar de forma pràctica i virtual extensiu a varies persones. La Mare, Maria sentia i vivia i ens preguntem nosaltres com sentim i viviem el triangle de la Fe, l'Esperança i la Caritat? Perquè com Ella, vivim els misteris de goig, de dolor i de resurrecció, i aquest és el camí de la nostra vida per poder arribar al Regne de Déu.

La Mare de Déu és el nostre i gran model, podem dedicar-li part del nostre temps? Ella sempre ens està ajudant! I sense vergonya de no saber de literatura, ni d'informàtica, amb l'ajut incondicional de la Marisa i l'Enrique Manzanilla hem fet unes diapositives i uns murals que relaten aquesta vida humana i divina de Maria, la nostra Mare. (Si us interessa obtenir aquest material el tenim a la vostra disposició)

Eulàlia Sauret Manén
EMD Barcelona 157

» COCO

No us penseu pas que aquesta pel·lícula, tot i ser de dibuixos animats, és per a la canalla. Està pensada tan per a grans com per a petits, ...i és una absoluta meravella!

La pel·lícula està basada en una molt arrelada tradició mexicana: el dia de morts.

Durant l'època de Tot Sants, les famílies visiten els cementiris i guarneixen els panteons amb flors, a més de portar-hi llaminadures i aliments. A les llars hi col·loquen altars amb fotografies dels difunts perquè les seves ànimes abandonin el més enllà i puguin venir a visitar-los.

Miguel és un nen apassionat per la música, i somia de gran convertir-se en una estrella, com el seu ídol, Ernesto de la Cruz. El problema, però, és que la seva família ni tan sols el deixa cantar i molt menys encara tocar la guitarra. De fet, la seva família odia la música. Tossut ell sol, decideix participar en un concurs musical que l'acabarà portant a la terra dels morts, on coneixerà realment qui són els seus avantpassats i la veritable relació que aquests havien tingut amb la música.

Coco és una joia de pel·lícula que us farà passar una agradable estona i

que a més us donarà una nova visió del més enllà... De ben segur que us farà treure alguna llagrimeta.

Pel·lícula d'animació nord-americana, produïda per Pixar el 2017 (Toy Story, Up, Ratatouille,..) i amb una durada de 109 minuts. Disponible en DVD .

Guardonada als premis Òscar, Globus d'Or i Bafta, entre d'altres, com a millor pel·lícula d'animació del 2017.

Xavi Ibars i Lupe Gordillo
EMD Terrassa 17

Trobada d'equips nous

Descobrirem junts,
en equip, les
riqueses del
matrimoni i com
viure-ho en
plenitud

